[...] nostre [...]
[...] reparacionis humane
misterium. Sed quedam
hic videtur. cur tot pa
trum maiorum series pre
mittitur. cum eorum
solummodo duorum dauid
et abraham receptione re
dicatur esse filius. et non
pocius filius yesse.
vel filius obeth vel ceterorum
eorum deinceps in medio po
sitorum. Sed hec questio
facile soluitur. si pro
missio diuina facta
vtrique recensetur.

dauid

venit

D[...] [...] dari
Deus [...] nectens
tu ponam [...] sedem tuam.
Quia igitur [...] Christus du
obus specialiter [...] promissum:
non inmerito [...] Dauidque
precipue filius [...] dicitur
esse Christus. Sed [...] quid ergo re
quid est autem [...] ab hec
ipsa generacio [...] ponitur.
cum abraham [...] [...]
tre fuisse [...] dubiter.
Sed [...] [...]
promissionis [...] studio
[...]

propheta. Cor meum et caro mea:
exultauerunt in deum viuum. Dum
eciam in die parasceues esset re
fecta. refectione illius pa
nis qui de celo descendit. tanta
sacietate repleta est: quod per diem
et noctem absque corporali cibo
perseuerauit. Denique aput
ostia tyberina infirmata.
dum sacramentum fideliter peteret
et dolore stomachi vexata non
valeret retinere. in visibus infantulus
nocte media ad lectum famule dei venit:
eamque in pectore complectens. anima illa sancta
quarta die mensis may ad celum euolauit. Tu autem.